

Hof trenger sosialpedagogisk veileder!

Jeg vil bare si at det vil bli et enormt tap for kommune, skole, barn og oss foreldre hvis den sosialpedagogiske veilederen ved Hof skole blir borte!!!!!!! Uten den hjelp og støtte jeg og mine barn har fått fra henne vet jeg ikke hvordan vår familie situasjon hadde vært i dag! Min sønn som nå går i 6. klasse, var en av de første som den sosialpedagogiske veilederen begynte å prate med! Han hadde mye trøbbel på skolen, jeg fikk stadig brev og telefoner ang et eller annet han hadde gjort. Min ene datter som nå går i 10. klasse slet også med en del ting som hun ikke klarte å sette ord på. Min yngste datter som går i 5. klasse ble bare mer og mer stille og innesluttet. Hvorfor ungene forandret seg sånn, var det ingen som forsto før den sosialpedagogiske veilederen begynte å prate med dem! Det viste seg faktisk at ungene var like engstelige og bekymret som meg for deres far. (Vi har bodd fra hverandre nå i over syv år) Vi så at han stadig ble svakere og svakere, men ingen forsto hva som feilte han. Etter hvert ble det så ille at han ikke kunne snakke og ikke gå. Ungene var redd han skulle dø, men når dem spurte meg så kunne jeg ikke hjelpe dem, for jeg forsto ikke noe mer enn dem. For litt over et år siden fikk han diagnosen ALS, en sykdom som lammer all muskulatur i kroppen, vi fikk et tidsperspektiv på fra 6 mnd til 10 år. Dette er et tidsperspektiv som det ikke er lett å forholde seg til hverken for barn eller voksne! Barnas far lever ennå, lenket til rullestol, får mat igjennom et rør i magen fordi halsen er lammet og er direkte koblet til respirator. Med all den gode støtten og oppmuntringen vi har fått fra sosialpedagogisk veileder ved skolen begynner vi nå endelig å få livene våre på plass igjen. Å jeg må også si at uten hennes støtte så hadde vel ikke jeg klart å innse at jeg faktisk trengte litt hjelp selv også, så jeg går nå til samtaler i psykiatrien i Hof. Jeg frykter virkelig hva som kan komme til å skje, hvis sosialpedagogisk veileder blir borte, spesielt med min sønn som prater med henne en gang i uken. Men jeg tenker også på de andre barna og foreldrene som har fått utrolig god hjelp og støtte fra henne. Ikke minst jente-gruppa på ungdomsskolen.

MVH MOR